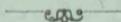

B
486.

Gleichenberger Pastillen.

Epigramme

von

Dr. Ad. Jellinek und Simon Wacher.

August 1887.

Budapest, 1887.

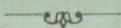
Als Manuscript gedruckt.

Druck von Sam. Markus, Budapest, Andrássy-Straße 12.

מכתמי גלויכענבערג.

אשר הושמו בפי ועטי

מהחכם הבלשן והדרשן המפואר

דר' אהרן יעללינעק נ"י

מוינא

בלכתי שם עמו לשוח על נאות הדשא וגבעות היערים,
ולשתות ממעיני הישועה

בחדש אב תרמ"ז לפ"ק.

העתקתים ל"לה"ק והבאתים לבית הדפוס

שמעון בכרך.

בודאפעסט תרמ"ז לפ"ק.

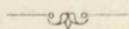
בדפוס של ס. מארקוס, אנדראשי-אויט 12.

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 486

מכתמי גלויכענבערג.

אשר הוּשמו בפי ועטי

מהחכם הבלשן והדרשן המפואר

דר' אהרן יעללינגעק נ"י

מווינא

בלכתי שם עמו לשוּח על נאות הדשא וגבעות היערים,
ולשתות ממעיני הישועה

בחדש אב תרמ"ז לפ"ק.

העתקתים ל"לה"ק והבאתים לבית הדפוס

שמעון בכרך.

בודאפעסט' תרמ"ז לפ"ק.

בדפוס של ס. מארקוס, אנדראשי-אומ' 12.

1.

פְּתַח הַדָּבָר.

אֲשֶׁר הָרִיתִי וְיָלַדְתִּי כְּמוֹ יְלָדֵי הָרוּחַ,
בְּעֶמְקַת הַנְּעִים וְהַנְּאֻנָּה — בְּלִבִּי לְשׁוֹחַ: —
לְאוֹמֵן גַּתִּי — לְאוֹמֵן בְּשִׁפְתַי עֶבֶר;
מִחֲלָצוֹת הַלְּבִישָׁם, וְגַם הַבָּרֶם בַּחֶבֶד: —
בֶּן הָיִו וּבֶן נְהִי אֵלֶּה הַמְּבַתְּמִים,
יֵשׁ הָאוֹמֵן שֶׁמַּעֲוֹן בְּכַרְךָ אוֹמֵן מִדָּ תָּמִים: — —
גְּלוּיִכְעַנְבֶּעֶרֶג בַּחֲדָשׁ אֵב תִּרְמִ"ז לִפְּק.
ד"ר אַהֲרֹן יַעֲלִינֶעֶק מוּוִינְאִי

II.

הַתְּנַצְלוֹת.

אָמְנָם לֹא פָנְחִיל דְּבוּרִים,
הַמוֹחֲצִים בְּהוֹדִיָּהֶם;
— הַמְּכַתְּמִים הָאֵלֶּה
וְכֹאִיבוֹ לֵב קוֹרְאֵיהֶם;
— אוֹלָם פְּלִתְמַת יְלָקִים,
הַנוֹצְצִים בְּכִנְפֵיהֶם,
וְמִרְחָפִים וּמְעוֹפְפִים,
— לְשַׁעֲשׂוּעַ רְאֵיהֶם.

III.

בְּכִיסוֹ, בְּכֹסוֹ, בְּנַעְסוֹ.

בַּבֶּקֶר אָקוּם,

וְעַל הַבָּאָר אֲשַׁתֶּה כּוֹסִי;

בְּצִהָרִים אוֹכַל,

וְלִבִּי מִלֵּא כְּעֵסִי;

בְּעֶרְבַי אֵיֶשֶׁן,

וְאֶמְצָא רֶגֶן כִּיסִי. —

IV.

בְּבֵית הַמֶּאֱכָל.

(ארח לבעל הבית)

לו צִנְדָּה אֱלֹהִים:

"הָךְ בְּשֵׁלַע וַיֵּצֵא מִיָּם,"

אָזוּ מְבַרֵּךְ שְׁלֹחֶהָךְ

— הוֹצֵאתָ בְּנֵי־יָם.

v.

שְׁנֵי יְהוּדִים בְּבֵית מֵאֵל „שְׁמִירְלִינְגִי.”

”לְמָה תֹאכַל בְּבֵית גְּכָרִים,

בְּנֵי יִפְתָּ וְגַם הֵם?” —

”בְּתוֹדָה עִמִּי אֲנֹכִי

”וְיֹשֵׁב גַם שָׂם.” —

VI.

בְּאֵר "קִאָנְסֵטֶאֲנִיִּין", וְיָמֵי "קִרְיֵי־צִבְרוֹן".

הוּי יְהוּדִים רַבִּים, וּמֵאֲסוּ בְּאֲמוֹנֹתָם,
עַת וְגִבְהַ אֶפְסָם, וְתִקְצֹר גְּשִׁימֹתָם,
יַעֲזֹבוּ מְקוֹר חַיִּים, וְיִלְכּוּ אַחֲרַי שָׁנָא : —
בְּאֵר קִאָנְסֵטֶאֲנִיִּין מְרַפָּא לְקִצְרַי הַגְּשִׁימָה,
וְהֵם יִבְגְּדוּ בְּתוֹלַה אֶרֶץ עַל בְּלִימָה,
וְרַפְּאוּ מִחֲלָתָם בְּמִי-בְּאֵר הַצֶּלֶב. —

VII.

אצל הבאר.

בְּכֵל שָׁנָה וְשָׁנָה, עַתָּה אָבּוּא הֵנָּה,
עִם פָּנִים חֲדָשִׁים, אֲרָאָה גַם הַיְשָׁנִים,
וְעַמִּי גַפְגָּשִׁים, הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים,
מִשָּׁנָה הָעֶבְרָה, בְּכֵל עַתָּה וּבְכֵל שָׁעָה;
מַה יִּזְעִיל "גְּלִיבְעֵנְבֵרֵג" לְשׁוֹתֵי מַעֲיָנִיו?
לְמַה שְׁנִית גָּבּוּא לְרֵאוֹת אֶת פָּנָיו? —
"לְמַעַן נִתְרָאָה גַם בְּשָׁנָה הַבְּאֵה."

VIII.

בְּבֵית הַמֶּאֱכָל.

אָרְחָה.

מַה זֶה הַיּוֹם, בִּי מְרַק מִיָּם
לִי הַבֹּאֵת, לְמֶאֱכָל צְהָרִים?

בַּעַל הַבֵּית.

סָפַל מִיָּם עָמַד אֶעֱלֶה הַיּוֹרֵה,
בָּהּ בִּשְׁלֵתִי הַבְּשָׂר הַפְּעֻמָּה
נֶאֱדוּנִי יוֹדֵעַ, בְּבַעַל תּוֹרָה,
כִּי רִיחָא מְלִתָּא, וּבְטַל טַעֲמָא. —

IX.

אֶרֶחַ בְּרִיא בְּבֵית הַמְּאֹכֵל.

לְכָל מִינֵי חַלָּאִים
מְעִינֹת פֶּה גַּמְצָאִים
מֵהֶם הַחֹלִים,
מִי יֵשֶׁע דּוֹלִים;
אֵךְ פֶּלֶא הַפְּלָאִים,
לְשִׁלְמִים וּבְרִיאִים,
אֵין מִים חַיִּים
לְשִׁתּוֹת בְּצִהְרֹם.

תִּשְׁעָה בָּאָב בְּבֵית הַמֶּאֱכָל,

אֲשֶׁר הוּא גֵיכ בֵּית תְּפִלָּה. —

פֶּה בַּעַל הַבַּיִת בַּקַּיִם הַיּוֹם תִּשְׁעָה בָּאָב,

יִשְׁוֹרֵר הַקִּיּוֹנוֹת, עַל חֶרְבֵּן יְרוּשָׁלַיִם;

וְאוֹכְלֵי שְׁלֶחֶנוֹ, בְּכָל יוֹם מִזֵּי רָעַב,

יֹאמְרוּ בַּמִּינּוֹת עָרֵב בְּקָרָה וְצָהָרִים. —

בְּיַת הַמֵּאֲכָל.

"מֵאֲרִיבֵיךָ יָמֶיךָ וְשָׁנֹתֶיךָ,
 לְכָל הַמֵּאֲרִיבֵיךָ בְּשִׁלְחָנוּ";
 כִּי מְלֹאֹת קִצְרוֹתֶיךָ
 מִמֵּאֲכָלֶיךָ מֵעַדְנוּ; —
 אֲךָ הָאוֹכֵל בְּבֵיתֶךָ
 אֶת שִׁלְחָנוּ יִקְצֹר,
 כִּי הַמֶּרְקַשׁ יִשְׁתַּחֲוֶה בְּמַיִם,
 "וְכֵן הַבָּשָׂר הַצִּיר." —

שֵׁשׁ סְעוּדוֹת בְּבֵית הַמֶּאֱכָל.

יום נֶפֶשׁ מְשִׁיבָה
 הוא יום הַשֶּׁקֶת,
 יום שְׁלוֹם וּמְנוּחָה,
 לְיִשְׂרָאֵל לְבָרְכָה; —
 מְעַדְנֹת, מְחַמְדֹת,
 יֵאָכְלוּ בְּשֵׁשׁ סְעוּדוֹת: —
 אֶךְ פֶּה סְעוּדָה אַחַת
 כֹּל הַסְעוּדוֹת פּוֹטְרֵת,
 זָרָא פִּחַת גַּחַת,
 וְדַעֲנָג לְמִמְאָרֵת. —

עֲנֵנִי שֶׁבֶת בְּבֵית הַמֶּאֱכָל.

"בֵּל הַמְעַנֶּנֶג הַשֶּׁבֶת,
 יִמְצֵא נֶחֱלָה בְּלֵי מְצָרִים,"
 אֵךְ עַל בֵּית מֶאֱכָל זֶה,
 לֹא נֹאמְרוּ הַדְּבָרִים;
 אִם יִתְעַנֶּנֶג יִמְצֵא
 מֶחֱלָה בְּלֵי מְצָרִים;
 מִשְׁמֵן בְּשָׂרוֹ יִרְזֶה,
 וְרִגְזוֹ וְשִׂסְקוֹ וְאִין גִּסְתוֹ. —

מַחְדֵּי וּמוֹשֵׁי עַל הַבְּאֵר בְּעֵשִׂירֵי לְאָב.

מַחְלֵי אֶתְמוּל כָּל הַיּוֹם בְּקִשְׁתֶּיךָ,
וְגַם פֹּה עַל הַבְּאֵר לֹא רֵאִיתֶךָ.

מוֹשֵׁי כָּל הַיּוֹם וְשַׁבְּתִי בְּבֵיתִי,
כִּי בְצוּם תִּשְׁעָה בְּאָב הַתְּעַנִּיתִי.

מַחְלֵי וְאֲנִי בַעַר הָיִיתִי פֹתִי
בְּמָקוֹם הַמְרֻחֵץ לִי הַקְּלָתִי,
וּמֵאֵבֶל צְהָרִים פֹּה אֶכְלֶתִי. —
אֵךְ הָאָמִין לִי עֲנִיתִי בְּסָלוֹם;
עַל הָרֶבֶן צִיּוֹן וִירֻשָׁלַיִם;
"כִּי כָל הָאוֹכֵל פֹּה בְּתִשְׁעֵי,
כְּאֵלוֹ הַתְּעַנָּה תִשְׁעֵי וְעֵשִׂירֵי."

אָחַד מִהַעוֹבְרִים
"לָמָּה תִשְׁקְלוּ בְּלֹא לֶחֶם בְּסַפִּיכֶם
וּבְלֵי לְשִׁבְעָה וְיָגִיעַ בְּסַפִּיכֶם."

XV.

אצל המעינות.

מה נעשה איש זה
פה על מעיני הר השנה?
ישתה כמו בוניא
לו הכל שנה. —

XVI.

מול גנת הביתן.

פֹּתַרְת פְּרָחִים
גַּמְתִּי לְתִרְצָה;
בְּעֵינֶיהָ אָמְרָה;
מִתְנַתֵּךְ נִרְצָה; —
אֵךְ בְּפִתְחָהּ פִּיהָ
רְאִיתִי הַפְּעַם
כִּי הִיא חֹסֶרֶת שְׁנַיִם
וְגַם חֹסֶרֶת מְעַם.

עַל הַבְּאֵר אֶצֶל הַשּׁוֹאֲבוֹת.

רִבְקָה יִרְדָּה הַעֲיָנָה
 וְתַמְלֵא כַדָּהּ וּמַרְיָן
 וּמִשְׁקָן אֶת הַגְּמֵלִים
 בֵּין הַמִּשְׁאָבִים. —
 גַּם פֶּה יִפֹּת תֹּאֵר
 תִּשְׁקָה גְּמֵלִים רַבִּים,
 אֲדָּ לֹא רִבְקָה שְׂמָה
 כִּי אִם כּוֹשֵׁית "רֵאִין".

XVIII.

וְהִנֵּה נִעְרוֹת עוֹבְרוֹת.

הָאֲדוּמָה.

אֲדוּמוֹת שְׁלֹמוֹתֶיךָ

כְּמוֹ שְׁעָרוֹתֶיךָ ;

"לֹא תִתְעַב אֲדוּמִי"

אֲדוּמִית קָל וְחוֹמֶר :

"הֲלִעֵיטִינִי מִן הָאָדוּם"

אֲדוּמִי עוֹבֵר אֹמֵר. —

XIX.

הַשְּׁחֻרָה.

שְׁחֻרָה הִיא, בְּנוֹלָדָת

בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם; —

וְנֶאֱמָר, בְּאַחַת

מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם. —

הַשִּׁירָה.

כְּשֵׁמֶשׁ זֶוּ פָּנָה,
 וְצִינִיָּה תִכְלֶת בְּרִקְוֵי,
 וְרַחֵב לֵב רְאִיָּה,
 עַתָּה עַל הַבְּאֵר תִּזְבְּעֵ;
 וּבְלִבְתָּהּ מֵשֶׁם
 הֲלֹא קָל אִישׁ וְתֹאוֹנָן:
 "הֲזֵי כִי בָּא הַשֵּׁמֶשׁ,
 וְנִתְחַבֵּא בְּעֵינָיו." —

לְנַעֲרָה נְחֻמָּה מִבְּנוֹת יְהוּדָה.

יָפָה אַתְּ בְּשׁוֹשְׁנָה.

נְעִימָה וְאֲדוּמָה;

רֵאיוֹךְ שָׁלָלָה.

לְלִבָּם תָּבִיאי מְהוּמָה;

שׁוּמֵי קַנְיָהּ בְּנִשְׂרָה.

כִּי כְמוֹהוּ תַנְבִּידֵי.

וְגַם יָם אָמַר פְּנוּנָה

כְּמוֹתָ לֹא בִי הָיָא. —

לשתי אחיותי, בהן מהול יפי עם חן ונעם.

אחיות אפני,

שמיכן נאזות;

במראהי קומה ושלמה,

יחד שזות. —

אחלי בן תמיד

תלבישון בכה,

שלמת התשיה

ומעטה ההצלחה. —

שִׁפְרָה וּפְיֹעָה אֵצֶל הַבַּיִת.

פְּיֹעָה

מִה לָךְ שִׁפְרָה, כִּי בָאת הַגָּדָה,
וְהִלֵּא אֶת בְּרִיאָתָה, עָבְדָה שְׂמֵנָה!

שִׁפְרָה

אֲמַרְתִּי כִּי אֲמַצָּא פֶה רְפוּאָתִי,
מֵרֹב הַכַּעַס תִּכְעִיסֵנִי שִׁפְחָתִי,
מִשִּׁפְחָתִי וּרְקִקְתִּי אֲנֹכִי בְּרַחֲתִי,
וּבְאֲמָנָה אֲרַפֵּא, אֲמַצָּא פֶה נֹחֵת.

אֶכְסְנִיא מֵעִיר פְּלוֹנִית בְּבֵית הַמַּאֲכָל.

אֲמַנָם פֶּה מְצֹאתִי

עָנְשִׁי עַל עוֹנִי

אֲשֶׁר בְּבֵיתִי הִטְאֵתִי

מוֹל אוֹכְלֵי שְׁלֹחֲנִי; —

וְאֲשֶׁר כָּל הַשָּׁנָה

כָּלֶה הִטְאֵתִי

יִקְפֹּר פֶּה בְּשֶׁלֶשׁ הַשְּׁבוּעוֹת

שִׁבְתִּי פֶה לְרַפּוּאתִי. —

בבית המאכל אשר הוא ג"כ בית התפלה.

(נוסף משלי.)

שאלוני רעי, למה לבית המאכל,
 אבוא להתפלל, ולא לאכול בעצהרונים; —
 עניתים: וען כתוב בתורת אלהים סיום,
 "ועבדך את ד' אלהיכם, וברך את להמך";
 תעבדו ברבים את ד' אלהיכם,
 ולהמכם תאכלו לברכם בבתיכם. —

סוף דבר הכל נשמע.

תהלת גלויקענבערג.

לְכֹל מִיַּי הַלְאִים
 מַעֲיָנוֹת פֶּה נִמְצְאִים,
 לְרִפּאָה כָּל הַבָּאִים
 הִנֵּה מִמְרַחֲמִים: —
 בַּעֲוֹנוֹתֵיהֶם נִמְקִים,
 וְלֹתְשׁוּעָה פֶּה מֵהַבִּיִּם. —

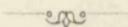
בְּגִבְעִים קִמְנִים וְגִדּוּלִים,
 בְּשִׁשׁוֹן פֶּה דוּלִים,
 מִי יִשַׁע הַחַזְלִים. —
 גַּם זֹאת גַּם זֶה,
 אֲשֶׁר גּוֹפֵס רָוֵה,
 וְשִׁדְפוֹן בַּחֲזֵה. — —
 וְאֲשֶׁר בְּטָגִם עֲבָה,
 וְאֲשֶׁר בְּגִלְמֵם עֲבָה,
 וְגַם זֶב וְגַם זָבָה. —
 וְאֲשֶׁר אֲטוּיִם אֲפִס,
 אִם דִּי זָהָב בְּכַפִּס,

שְׁלָמִים וְדָוִד בְּנַפְסָם. —
 וְאֲשֶׁר קוֹיֵן בְּגִרְעֵרְתָם,
 וְחִלָּה מְלָאָה הַרְיָאָה,
 פֶּה יִמְצְאוּ רְפוּאָתָם,
 וְגִבְרִיא ד' בְּרִיָּאָה. —
 פֶּה מֵאֲקָל לְרוּנָה
 וְנוֹן טוֹב לְשִׁתָּהּ
 קָמִיד וְיִמְצְאוּ דָּיִם,
 רְאוּיָהֶם יֹאמְרוּ אָיִם. —
 הַרְזִים נְעִשְׂוֹ שְׁמֵנִים,
 מְלֵאֵי כֶסֶף הַזְּקֵנִים,
 וְאֲשֶׁר וְרָקוֹן בְּפִנְיָהֶם
 יִאֲדָמוּ לְהַנְיָהֶם;
 בְּאֵלִים רַגְלֵיהֶם רוּעוֹת,
 וְלֹא נִפְרוּ בְּהוּצוֹת. —
 וְדָלְגוּ עַל הַהָרִים
 וְיִבְרָצוּ בְּצֵל הַיַּעְרִים. —
 כִּי הַעֲצִים וְהַדְּשָׁאִים
 יִפְיְקוּ רִיחַ גְּעִים,
 מִמֶּהם יִרְחַב הַלֵּב,
 וְנָסוּ יְגוֹן וְקֹאֵב. —
 מֵרִיחַ אֶלְזוֹן וְכִרְוֹשׁ
 יִרְוִמוּ רַגְלֵי וְרֹאשׁ. —

גם אנוכי מביתך
נִסְעֵתִי וְפִה נִרְפָּאתִי —
אֶהְלֵל יְהוָה בְּגִשְׁשׁ וְרוּחַ
כִּי אִפִּי הָאֲמוּס פְּתִיחַ
רוּחַ בְּשָׁמַיִם אֲרִיחַ
וּבְמַעְלָלֵי יְהוָה אֲשִׁיחַ
שְׁמוֹ מְבוֹרָךְ בְּפִי כָּל גִּשְׁמָה
כִּי מִבֶּטֶן הָאֲדָמָה
יוֹצֵא מִצְיָנִי הַיְשׁוּעָה
וּמִימֵי הַרְפוּאָה. —
לָכֵן כָּל הַשׁוֹכְבִים
עַל עַרְשׂוֹת הַלָּיִל בְּמִרְהָ
וְאֲשֶׁר הוֹכְחוּ בְּמִקְאוּבִים
בְּמַנְתַּת בִּלְתֵּי סָרְהָ
יָבוֹאוּ הִנֵּה וְנַחֲנוּ
כִּי בְּבִקְצֵת הַמַּתְקָה
בְּגַמְק הַנְּעִים וְהַנְּאוּהָ
הַנְּקָרָא הַר הַשְּׁוֹהָ
בְּאַרְצֵן שְׁטִיעֵרְמֶאֱרֵק
מִיַּל קְאָנְעֵל הַפְּסָגָה. —

בע"ה ע'ש"ק לפרשת עינות יוצאים בהר ובבקעה
כ"ב לחדש מנחם אב הטא ו'א'ש"ם כ'פ'ר ל'פ'ק.
ה'נ"ל.

Gleichenberger Pastillen.

Epigramme

von

Dr. Ad. Jellinek und Simon Bacher.

August 1887.

Budapest, 1887.

Als Manuscript gedruckt.

Druck von Sam. Markus, Budapest, Andrássy-Straße 12.